

Veto

Leuvens Studentenweekblad
Jaargang 14, '87-'88
Nr. 28, dd. 9 mei 1988
ISSN: 0773-5162

Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie
Verantw. Uitg.: Didier Wijnants
's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
☎ 016/22.44.38

Acco

Binnenkort moet de kopiedienst van Acco weg uit de Vesaliusstraat. Het zal trouwens niet lang duren of de hele santekraam van Acco in de Tienestraat moet weg. De vraag is: waar naartoe? Investeren in nieuwbouw is verschrikkelijk duur maar zou wel het eeuwige Acco-probleem van verblijfsonzekerheid uit de weg ruimen. Een ingewikkelde kwestie voor de pas benoemde interim-directeur Jan Bundervoet. Pagina 3.

Oud-strijkers

Veertigers moet je vandaag de dag zorgvuldig uit de weg gaan. Plant vooral geen mikrofoon of kamera voor hun neus of ze beginnen te balken over de jaren zestig, over hun jonge jaren, over de tijd dat er vanalles gebeurde, over wat ze nu weten dat ze toen niet wisten. Ach ja, we stonden op de barrikades. Pagina 5.

Cordiaal

Vie nog niet volledig opgeslokt is door de ksamenkoorts kan deze week nog enkele ureleure dingetjes meepikken. Het Nieuw-eligisch Kamerorkest als je snel bent bijvoorbeeld. Of teater in het Stuc met een stuk van Alexandre Dumas. Of sixties-films in Auditorium Vesalius. Met wat meeval heb je zelfs iets aan onze voorbeschouwingen. Geheel vrijblijvend. Pagina 4.

Krom

De fakulteit Rechten is bezig met een grondige herziening van haar curriculum. Zowel professoren als studenten vinden dat er iets moet veranderen. Bijvoorbeeld aan het feit dat er in de kandidaturen te weinig specifieke rechtsvakken gedoceerd worden. De berg voorstellen en bijhorende op-, aan- en tegenverwerpen is echter groot. Er zal nog heel wat gedebatteerd moeten worden vooraleer de programmahervorming een feit is. Pagina 7.

Studiefinanciering

Kleine of grote alternatieven

Tijdens het academiejaar '86-'87 hebben meer dan 5000 studenten een beroep gedaan op de Sociale Dienst in het Van Dalekollege. Opvallend daarbij is dat de financiële hulpverlening 70 % van de aangebrachte en behandelde problematieken omvat. Ieder jaar opnieuw moet gekonstateerd worden dat een groot deel van de studenten niet op de hoogte is van de werking van het studietoelagensysteem en de bijkomende mogelijkheden van studiefinanciering. Redenen tot ongerustheid dus, ook bij degenen die er dan wel weer iets van afweten. Sociale Raad stelt namelijk vast dat het huidige studietoelagenstelsel voor de meeste studenten ontoereikend is om hun studie- en leefkosten te dekken.

Vorige donderdag organiseerde het Hoger Instituut voor de Arbeid (Hiva) een colloquium over studiekosten, studiefinanciering en de democratisering van het onderwijs. In het fraaie Kasteel van Ham te Steenokkerzeel kwamen mensen vanuit de verschillende sociale sectoren van de Vlaamse universiteiten, studenten, wetenschappers en vertegenwoordigers van ouderverenigingen en vakbonden samen voor een evaluatie van de onderzoeksresultaten. En die zijn, zoals Veto reeds enkele maanden geleden meldde, allesbehalve rooskleurig.

Vooreerst zijn er de studiekosten die veel sneller stijgen dan de index. Vooral de huurprijzen swingen de pan uit. Daar komt dan nog bij dat de schatting van de huidige studie- en leefkost (160.000 fr. per jaar) dubbel zo hoog is als de maximumbeurs (een dikke 80.000 fr.).

Sora

Het Hiva-onderzoek werd dit jaar intens besproken op de algemene vergaderingen van Sociale Raad. Na een grondige uitdieping van de problematiek beraadt Sociale Raad zich nu over mogelijke alternatieven voor het studiefinancieringssysteem. Studieleningen worden daarbij niet langer als valabel beschouwd. Het Hiva stelt onomwonden: "Studieleningen zijn katastrofaal voor de democratisering van het onderwijs".

Veranderingen binnen het huidige studietoelagenstelsel kunnen wel een eerste stap in de goede richting zijn. Zo pleit men bij sociale raad voor een automatische jaarlijkse indexatie van de studiebeurzen om de evolutie van de studie- en leefkost bij te houden. Vanzelfsprekend wordt in dergelijke visie de maximumbeurs dan ook verhoogd tot de actuele studie- en leefkost. Ook de grens van minvermogenheid komt onder zware kritiek te staan. Momenteel is het namelijk zo dat iemand pas een maximumbeurs geniet indien hij of zij slechts 60 % van het sociaal-vitaal minimum verdient. Konkreet vraagt Sociale Raad om deze grens op te trekken tot 100 % van het socio-vitaal minimum. Wie dan onder het socio-vitaal minimum valt, dient een supplementaire premie te ontvangen bovenop de maximumtoelage. Tenslotte zou een meer

geactualiseerde en efficiëntere bekendmaking van de werking der studietoelagen getoetst worden aan de kritiek dat veel rechtgebbenden uit de boot vallen wegens onvoldoende kennis van alle mogelijkheden.

Over bovenstaande verbeteringen heerst een ruime consensus bij alle Sora-afgevaardigden. Dit kan echter nog niet bewaard worden bij de discussie over andere alternatieven. Zo vond de eis om een studieloon reeds jaren geleden ingang bij de studentenbeweging. Maar over de concrete modaliteiten van dergelijk systeem is men nog lang niet uitgepraat. De reden daarvoor is duidelijk: de invoering van een studieloon kan immers pas dan ernstig overwogen worden, wanneer dit tevens gepaard gaat met een maatschappelijke hervorming die moet leiden tot de verdunding van het socio-hiërarchische karakter van onze samenleving. En om de maatschappij in het algemeen een meer democratisch karakter mee te geven is duidelijk meer nodig dan enkel het hoger onderwijs meer in het bereik van mensen uit de lagere inkomensklassen te brengen.

De discussie blijft momenteel hangen bij de opportuniteit van een aantal voorafgaande grondprincipes die blijkbaar niet voor iedereen evident zijn. Het gaat hier om de sociale en financiële zelfstandigheid van de student, de weigering om als studenten geprivilegieerd te worden tegenover andere groepen in de maatschappij en tenslotte de stelling dat een democratisering van het onderwijs niet los kan gezien worden van een democratisering van de maatschappij. Het spreekt vanzelf dat een konkreet model van studie-inkomen niet kan ingevuld worden zolang geen eensegzindheid is bereikt over de principes die eraan ten grondslag liggen.

Sociale Raad wil echter niet over één nacht ijs gaan en is van plan om rond de idee van een studieloon in de toekomst verder studiewerk te doen.

Het is gezonzaam bekend dat ook de regering denkt aan nieuwe vormen van studiefinanciering. Vooral in liberale kringen leeft de idee van een aanvullend

Toon Martens: "Onze concurrenten zijn eigenlijk alleen de mensen die op kot koken."

(Foto Hendrik Delagrang)

Alma-directeur Toon Martens

"Wij doen nooit mee aan de fast food-tendens"

Toon Martens is nu al een goeie drie jaar directeur van Alma vzw. Onder zijn leiding is in Alma een vrij ingrijpende vernieuwing gestart. Het begon met de verbouwing van Alma 2, waarmee een grote eetfabriek omgetoverd werd in een iets kleiner maar attractiever restaurant. Recenter werd de uitbating Sedes aangepakt met een spektakulaire verhoging van het aantal bezoekers tot gevolg. En als sluitstuk van de infrastructuurwerken is er de bouw van de Centrale Keuken, waarvoor de beslissing een maand geleden gevallen is. "Die infrastructuurwerken waren absoluut noodzakelijk", zegt Martens. "Wij moesten een inhaalmaneuver doen, omdat er gedurende een heel decennium geen geld kon vrij gemaakt worden voor de verbetering van de uitrusting van Alma".

Veto: En waaraan was die achterstand te wijten?

Martens: «Door de splitsing. Alma is met de afdeling KUL-UCL één van de laatste onderdelen van de universiteit geweest waar men de boederscheiding heeft doorgevoerd. De Walen, die vanaf begin jaren zeventig al hun geld nodig hadden voor hun nieuwe kampus, wilden niets meer betalen in Leuven, en de Vlamingen zagen het ook niet zitten voor alle kosten te moeten opdraaien. Men zat dus in een patstelling. We hebben zo geïmmobiliseerd gezeten tot '78-'79. Toen kwamen de jaren '80 eraan met de opeenvolgende besparingen in de sociale sektor. Wat Alma betreft verzelden we dus van de regen in de drup.»

Veto: U hebt het hierbij steeds over vernieuwingen aan de infrastructuur. Zijn er daarnaast ook rechtstreekse verbeteringen nagestreefd naar de klant toe?

Martens: «Ik heb steeds gesteld dat een vernieuwde infrastructuur enkel maar een aanleiding is om na te denken over het geheel, en de traditionele manieren van werken in vraag gaat stellen. Alma bestaat sinds '54; onvermijdelijk groeiden in die vijftigjarige jaren een aantal vastgeroeste gewoontes, waarbij men zich door de drukte nog weinig afvroeg of sommige zaken niet beter anders konden aangepakt worden.»

Veto: Iets konkreter graag.

Martens: «Neem nu de verbouwing van Alma 2. Daarvoor boerde die uitbating van jaar tot jaar verder achteruit, wat zeer deprimerend werkte op het personeel. De mensen lieten het dus wat hangen - men nam bijvoorbeeld niet meer de moeite tot kwart voor acht de schotels beschikbaar te houden, maar begon een kwartier vroeger op te ruimen "want er kwam toch geen volk meer af." Zo geraak je vanzelfsprekend in een vicieuze cirkel.»

«De positieve resultaten van de voorbije jaren zijn dan ook in de eerste plaats bereikt door de inzet van het personeel. Het is echter door de verbouwingen dat zij hun manier van werken zijn gaan herdenken en dat zij nieuwe motivatie hebben opgedaan. Niet alleen in Alma 2, maar ook in de Sedes hebben we dat fenomeen meegemaakt. De verbouwingen zijn daar relatief eenvoudig geweest. De grote innovatie lag ginds in de verandering van aanbod, waarbij het personeel prachtig werk heeft geleverd om dit te doen slagen. Voor mij is dit een schoolvoorbeeld van een financieel goedekoop infrastructuurverandering, die echter naar de klant toe 'iets heel nieuws' bracht, net door het werk van het personeel.»

Veto: Het personeel van Alma houdt blijkbaar van haar werk?

Martens: «Dat hangt van persoon tot persoon af, en van dag tot dag. Vast staat wel dat het personeel bij momenten enorme piekbelastingen kent. Dit springt begin oktober het meest in het oog: tijdens de vakanties heb je nog een vrij drukke periode met de tweede zit. De laatste week van september, met alle eksamens afdruk van de rug, is traditioneel onze rustigste tijd. Het begin van het academiejaar betekent dan een enorme ritmeversnelling. Dat zorgt wel voor spanningen. We kennen het probleem, en toch hebben we ieder jaar moeite die bruuske overgang te verwerken.»

Vervolg op p. 6

Vervolg op p. 6

De Andere Film blik in de Stoute Jaren

Van Resnais tot Yellow Submarine

Het multimediale nostalgische project De Stoute Jaren doet ook Leuven aan. Vreemd genoeg via De Andere Film. Deze vereniging heeft haar wortels weliswaar in de sixties, maar uit het maantnummer van hun blad De Andere Sinema blijkt toch wel dat DAF kritisch en zelfs afkerig staat tegenover de herdenkingsgolf waarin de door oud 60'ers beheerste media momenteel blubberen.

Een filmproject dus, de hele maand mei lang in Antwerpen, Gent, Mechelen en Leuven. Met films van onder meer Alain Resnais, Constantin Costa-Gavras en Jean-Luc Godard.

De jaren zestig openden voor de filmschiedenis nieuwe artistieke wegen. De

experimenten en vernieuwingen gingen de meest uiteenlopende richtingen uit. Toch is er misschien één konstante: wat gevestigd was, was slecht. Die houding sluit perfect aan bij de artistieke context van de jaren zestig: Fluxus, Happenings, Pop Art, Flower Power en Psychedelische muziek. Free Jazz en Beat-literatuur.

Stijl

In Frankrijk ontstond tegen het eind van de jaren '50 de nouvelle vague. Het ging vooral om mensen die nauw verbonden waren met het filmtijdschrift *Les Cahiers du Cinéma* dat eigenlijk een theoretische basis formuleerde voor de vernieuwingen. De nouvelle vague is in de eerste plaats een verzameling van persoonlijkheden, geen echte school. Zo waren er onder meer Louis Malle, François Truffaut en natuurlijk Jean-Luc Godard. Van Godard toont DAF drie films te zien: *Vivre sa Vie*, de

Orwelliaanse science fiction *Alphaville* en *La Chinoise*, een naar verluidt zelfs grappige film uit 1967 met een maotisch-ideologische inslag. Enkel deze laatste krijgen we in Leuven te zien.

Ook uit Frankrijk, maar uit een ander hoofdstuk, komt Alain Resnais. Met *L'Année dernière à Marienbad* bracht Resnais een oefening in de filmstijl. Zijn films zijn trouwens zeer sterk verwant aan de experimenten uit de nouveau roman: het doorbreken van de traditionele relatie auteur-lezer, de primaire aandacht voor de oppervlakte en

voor het literair materiaal vinden bij Resnais hun filmisch equivalent. Een andere stilistiek is de Italiaan Michelangelo Antonioni van wie we het overbekende *Blow Up* te zien krijgen.

De jaren '60 brachten ook expliciet geëngageerde films, bijvoorbeeld uit Senegal met *Ousmane Sembene*. Constantin Costa-Gavras maakte in de jaren '60 enkele zeer politieke films, destijds vooral gericht tegen totalitaire rechtse regimes. Een spannende thriller in die reeks is *Z* (prijs voor de kortste titel) met Yves Montand.

Kruimels

Het project De Stoute Jaren in Film biedt verder nog kruimels van verschillende stromingen en nationaliteiten. Er is de onvermijdelijke Bergman met *De*

maagdenbron (Jungfrukällan), er is een film uit het Oostblok (*De Roden en de Witten* van Miklos Jancso), er is *If* van Lindsay Anderson en *The War Game* van Peter Watkins.

De bekendste film uit het rijtje is zeker wel *Yellow Submarine*, een sprankelende Pop Art-animatiefilm van George Dunning met de Beatles in de rol van redders van Pepperland.

Elke voorstelling in de reeks wordt voorafgegaan door een filmclip (Procol Harum, Adamo, Gene Vincent...) en door een kortfilm uit de stal van Fugitive Cinema (Robbe De Herdt, Jean-Marie Buchet, Georges Van Aerschoot, Patrick Lebon,...).

De Stoute Jaren in Film, een filmproject van De Andere Film, van 10 tot 19 mei in Auditorium Vesalius.

"Kean" van Alexandre Dumas

Maatschappij Discordia sluit seizoen af

Wie maar een beetje het Nederlandse teatergezelschap "Maatschappij Discordia" kent, weet dat er in de keuze alleen al van één van hun laatste stukken, *Kean* van Alexandre Dumas, iets pervers zit. Edmund Kean - de man leefde in het begin van de negentiende eeuw en werd amper 35 jaar - was wat je kan noemen een rasakteur, iemand die hart en ziel in zijn rol legde en bijna één werd met de rol die hij speelde. Die stijl van acteren en opvatting over teater staat heel ver van wat Discordia zelf doet: zij hanteren namelijk meestal een rustige (op het randje van matte) dikte en bewaren ook een duidelijke afstand tot de emoties die je in werkelijkheid kan vermoeden.

Hun *Kean* (vanavond en dinsdag te zien in 't Stuc) is dus meer dan een spannend en soms ook melig verhaalje met het obligate happy end. Het is teater over het teater, en een *discours* over de relevantie van teatermaken en 'spelen' in de jaren '80, en - nog afgezien van al het geteoretiseer - een rondomheer - een heerlijk stukje akteerwerk.

Het begint allemaal nogal typisch Discordia. Jan Joris Lamers (de 'leider' van het gezelschap) staat in een hoek wat te knoeien met een kassette recorder, en leidt daarna de avond en het stuk in: hij vertelt wat over de auteur, het hoofdpersonage (een rol die hij zelf zal spelen), de muziek die gespeeld wordt. Bevrem-

dend allemaal, maar bij Discordia kan je gekkere dingen beleven. Op een bepaald moment wordt dan maar het 'startschot' gegeven: in het schemerduister staan de acteurs op een rijtje vooraan het podium en beginnen aan een verwarde dialoog over 'die zit achter die aan en heb je het al gehoord van die en naar het schijnt en ...'

Langzaam aan kan je bijzaak van essentie onderscheiden, en ontspint zich het verhaal: dat is eigenlijk heel banaal, want veel meer dan een dubbele driehoeksverhouding is er niet te beleven.

Maar het is de *speelstijl* van Discordia die dit alles toch tot een boeiend geheel

maakt. Er wordt niet echt met overgave gespeeld - geen Grote Emoties - maar toch wordt je in de tekst binnengetrokken, en ga je de werkelijkheid achter het teater vermoeden. Maar tegelijk wordt daar ook een stokje voorgestoken door het voortdurende gespeel met de konventies: telkens is iets gaat geloven, bijvoorbeeld dat een akteur meent wat hij zegt, wordt dat doorprikt: de souffleur (Frieda Pittoors, die vanop een stoel aan de kant van het podium met de tekst in de hand volgt), corrigeert de acteurs en helpt vooral Lamers als hij weer eens zijn tekst vergeten is.

Ach, je hebt het allemaal wel al eens eerder gezien en revolutionair is die manier van werken al lang niet meer, maar toch hebben de acteurs van Discordia zo'n flair en podiumroutine dat ze het weten te verkopen. Zo doorprikken ze de myte van de grote Shakespeare-akteur Kean, maar fabriceren ze ook een nieuw beeld van de akteur in de twintigste eeuw, beseffend dat ook dat beeld 'maar' een myte is, die heel snel kan vervangen worden door een nieuwe. Hun teater is bijzonder actueel, en al zijn de procédés die onder andere in *Kean* aangewend worden niet echt gloednieuw meer, toch is het een verfrissend, aangenaam en intelligent stuk. Een waardige seizoensafsluiter.

Koen Van Muylen

Kean door Maatschappij Discordia, maandag en dinsdag in het Stuc om 20.30 u.

Kringraad vraagt:

Op haar eerstvolgende Algemene Vergadering zal Kringraad de nieuwe studentenvertegenwoordigers (m/v) kiezen voor het academiejaar 1988-89:

1. 4 voor Akademies Raad, waarvan 2 van Humane Wetenschappen en 2 van Positieve of Biomedische Wetenschappen;
2. 4 voor de Onderwijsraad waarvan 1 voor de groep Positieve Wetenschappen, 1 voor de groep Biomedische Wetenschappen, 1 voor de groep Humane Wetenschappen A (Rechten, ETEW, Pol&Soc) en 1 voor de groep Humane Wetenschappen B (L&W, Psychologie en Pedagogie, Godgeleerdheid en HIW);
3. 2 studenten voor de Interfacultaire Commissie voor Aggregatie (ICA), waarvan 1 Humane en 1 Positieve;
4. 1 student voor de Raad voor Internationale Betrekkingen.

In aanmerking voor deze mandaten komen alle studenten van de KU Leuven die aan volgende voorwaarden voldoen:

1. De kandidaten moeten in de loop van dit of van vorig academiejaar in minstens één zitting geslaagd zijn.
2. Van de kandidaten wordt een gedegen kennis verwacht in de Permanente Onderwijscommissie, Fakulteitsraad, Didactische Commissie, Centrum voor Aggregatie, Onderwijswerkgroep van de kring, presidium of Kringraad. Op basis van zo'n ervaring moeten zij grondig op de hoogte zijn van de problematiek inzake onderwijs en medebeheer in het algemeen of hun toekomstig werkingsdomein in het bijzonder.
3. De kandidaten moeten bereid zijn om hun functie op te nemen volgens de geplogenheden van Kringraad. Dat wil zeggen:
 - De vertegenwoordigers worden ex officio lid van de Algemene Vergadering van Kringraad (zonder stemrecht). Deze vergadering komt tweewekelijks samen op vrijdagavond en werkt rond de belangenverdediging van de studenten inzake medebeheer, onderwijs, aggregatie en internationale studies. Van de vertegenwoordigers wordt verwacht dat zij dit lidmaatschap opnemen met zin voor initiatief.
 - De vertegenwoordigers volgen van dichtbij het tot stand komen van de standpunten op de AV door bijvoorbeeld actieve inzet in de werkgroepen die zich bezighouden met deze problematieken.
 - De vertegenwoordigers verwoorden en verdedigen het standpunt van de AV van Kringraad naar de Akademische Overheid toe en omgekeerd brengen zij ook regelmatig verslag uit van de vergaderingen van de AR, OWR, ICA of RIB op de AV (ook schriftelijk) en in Veto.
 - De vertegenwoordigers bereiden gezamenlijk (zowel inhoudelijk als wat de te volgen tactiek betreft) de

vergaderingen voor, dit om de minime studenteninspraak maximaal te doen renderen. Ook voor deze specifieke voorbereiding moet tijd vrijgemaakt kunnen worden, bijvoorbeeld voor het bestuderen en napluizen van dossiers.

4. Combinaties met een zware opdracht binnen de kring (bijvoorbeeld preses) worden over het algemeen afgeraden.
5. Een mandaat als vertegenwoordiger in AR, OWR, ICA of RIB houdt ook technisch en administratief werk in, bijvoorbeeld het schrijven en tikken van nota's aan die raden.

Geïnteresseerde studenten dienen hun kandidatuur in, schriftelijk, met een motivering en een c.v. met de voor het mandaat belangrijke ervaringen, uiterlijk op woensdag 18 mei om 17.00 uur op Kringraad, 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven. Voor meer inlichtingen kan men op hetzelfde adres terecht. De kandidaten dienen zich als uitgenodigd te beschouwen voor de verkiezings-AV van Kringraad op vrijdag 20 mei om 20.00 in de 's Meiersstraat 5.

TOT DE TE BLOKKEN STOF hoort dit jaar ook Veto. Veto is het blad van de Leuvense studenten dat gedurende het academiejaar wekelijks in mekaar gebokst wordt door een frisse groep vrijwilligers. Wekelijks babbelen zij samen op de redaktievergadering en wekelijks tikken, knippen en plakken zij hun produkt bijeen op de lay-out. Het resultaat ziet u hier. Maar bij dit resultaat moet u één ding goed voor ogen houden: voor een degelijke Veto zijn degelijke vrijwilligers nodig. Als je geen oven bent, kan je je dus gaan aanmelden op de 's Meiersstraat 5, alwaar dat volkje gehuisvest is. Je kan bij Veto terecht als schrijver, als lay-outer, als fotograaf of als fotozetter. Let wel: geen enkele ervaring is vereist, enkel een flinke dosis gezond verstand (en de juiste partijkaart natuurlijk...)

(Foto Hendrik Delgrange)

A mper twee jaar na het invoeren van seminaries en werkkolleges in de faculteit Rechten kwamen zowel studenten als professoren onverwachts aanzetten met voorstellen voor ingrijpende wijzigingen van respectievelijk kandidaturen en licenties. Alle voorstellen zijn op de Fakulteitsraad verworpen, maar volgend jaar zal het hele debat opnieuw gevoerd worden. Veto sprak met enkele voor- en tegenstanders, en merkte dat de discussies niet bepaald 'bezadigd' zijn verlopen. De kampen beschuldigen elkaar van inertie en utopisme, maar lijken voorlopig moegevochten. Tijd voor een tussenbalans.

Op voorstel van de studentenvertegenwoordigers werd druk gediscussieerd over het verhogen van het aantal rechtsvakken in de kandidaturen. In vergelijking met de andere universiteiten wordt daar inderdaad opvallend weinig recht gegeven (140 uur). Aan de RUG vervalt men dan weer in het andere uiterste (420 uur), maar ook bijvoorbeeld de Ufsia zadelt zijn kandidatuurstudenten met veel meer rechtsvakken op, terwijl aan de Ufsal Romeins Recht gegeven wordt in functie van het huidige Burgerlijk Wetboek. In de eerste kandidatuur wordt zelfs helemaal geen recht gedoceerd.

De reden voor dat toch frappante verschil is dat de KUL voor een 'polyvalente humanistische kandidatuur' opteert. Het wordt van het hoogste belang geacht dat de rechtsstudent niet opgeleid wordt tot vakdienaar, maar dat hij ook de basisbeginselen van economie, psychologie, ... kent. Maar de studentenvertegenwoordigers voeren aan dat dit in de andere universiteiten ook gebeurt. Er werd voorgesteld om een vak uit de licenties naar de kandidaturen te laten afzakken.

Eerst dacht men aan Verbintissenrecht. Dat werd echter snel afgevoerd: het vak zou er zich niet goed toe lenen om in de kandidaturen gedoceerd te worden. Bovendien moet men rekening houden met de studenten die hun kandidaturen elders dan in de KUL gevolgd hebben en daar geen Verbintissenrecht kregen. Staatsrecht dan? Dit voorstel haalde tenminste nog de Onderwijscommissie, maar werd er met grote meerderheid afgekeurd. Professor Herbots, voorzitter van de Onderwijscommissie van de Kandidaturen, is daar niet rouwig om. "Als het vak Staatsrecht in de kandidaturen kwam, zou dit voor de licenties een verarming betekenen. Bovendien zouden de kandidaturen dan zwaarder worden, en die zijn al zwaar genoeg."

Wel geeft Herbots toe dat er een psychologisch probleem is voor de eerste kandidaten, die helemaal geen recht krijgen. Daarom steunt hij het voorstel van de monitoren om het vak Beginselen van het Recht van tweede naar eerste kandidatuur over te hevelen. Dit op voorwaarde dat dit voor geen van de beide jaren een verzaming meebrengt.

Wat is er dan wel uit de bus gekomen?

Programmahervormingen in de Rechten

Er moet nog veel gedebatteerd worden

Het plan van de hervormingscommissie werd, wat de kandidaturen betreft, afgevoerd. De professoren bleken niet zo gebrand op fundamentele wijzigingen in de kandidaturen, wat duidelijk beek uit de houding van de Onderwijscommissie.

Bij dit alles valt op dat het de studenten zijn die om een wijziging van het programma gevraagd hebben, ... tenminste, hun vertegenwoordigers. Die moesten beloven tijdens de discussies hun 'basis' niet in te lichten. Daarvoor zouden ze tijd krijgen tussen het moment dat de Hervormingscommissie haar voorstel af had, en de stemming ervan op de Fakulteitsraad. De kandidatuurstudenten werden dus niet geraadpleegd over de wenselijkheid van dergelijke hervormingen. Kan dit wel?

Koen Wilmots, studentenvertegenwoordiger voor onderwijswesties, verdedigt zich met op te merken dat een referendum weinig zin heeft, zolang er niets méér bekend is dan enkele vage principes. Bovendien is bij zijn weten de meerderheid van de studenten ontvreden over de huidige toestand. Zijn opvolger voor volgend jaar, Gorik Ooms, is het daarin met hem eens, maar hij wil toch een referendum volgend jaar, om zekerheid te hebben of hij inderdaad de meerderheid van de studenten achter zich heeft. Volgens Herbots zou hij daarin wel eens kunnen verrast worden: de vraag naar meer rechtsvakken in de kandidaturen zou eerder vanuit de eerste licentie komen.

Wat de voorstellen betreft voor eventuele wijzigingen in de licenties, stellen zich nog veel problemen. Eerst en vooral zijn de meeste profen het er over eens

dat de derde licentie licht is. De grote keuzevrijheid zou volgens hen de studenten er toe aanzetten om hun laatste jaar te reduceren tot een formaliteit. Ten tweede wou men 4 nieuwe plichtvakken (Onrechtmatige daad, Europese instellingen, Verkeersrecht en Executierecht) invoeren, gespreid over de drie licentiejaren. Als derde punt opeerden de profen voor een semestersysteem, waarbij alle plichtvakken volledige zouden gedoceerd worden in de eerste semester, waarvoor ze geëxamineerd worden in januari. Pas daarna kwamen werkkolleges, seminaries en keuzevakken. Bovendien zou het academiejaar reeds half-september starten, wat volgens de studentenvertegenwoordigers een onhoudbare situatie zou scheppen voor de tweede zitters. De Onderwijscommissie, onder voorzitterschap van Professor Suetsens werd aan het werk gezet om een eerste plan tot hervorming, van de hand van de professoren Geens en Lenaerts, te onderzoeken.

Binnen de commissie werd echter al gauw toegegeven dat dit eerste ontwerp onvoldoende rijp was om een ernstige kans te maken. Vooral de januari-examens bleken een struikelblok. Het was duidelijk dat niet alleen de studenten maar ook vele profen zich tegen deze wel zeer ingrijpende wijzigingen verzetten. De besprekingen leken geblokkeerd te geraken. Daarom werd er met enkele leden van de hervormingscommissie een subcommissie opgericht, die de opdracht kreeg voor een oplossing te zorgen. In deze subcommissie was het Professor Dupont die de volgende regeling voorstelde. Ook hij koos voor een semestersysteem, maar in dat eerste semester zouden alleen de basisbeginselen

gedoceerd worden. Bovendien zouden alle examens kunnen afgelegd worden met wetboek. Eigenlijk spreekt dat vanzelf, gezien de snelheid waarmee het recht verandert: wat je nu van buiten blokt, kan volgend jaar al veranderd zijn. De rest van het jaar zou de basisstof uitgediept worden. In juni zouden er openboekexamens gehouden worden.

Voor en tegen het voorstel van Dupont (waar ook bijvoorbeeld de professoren Geens, Lenaerts en Suetsens achter staan) worden een aantal argumenten aangehaald. Ten eerste: de hervormers, die hierin gevolgd worden door de studentenvertegenwoordigers, vinden dat het huidige systeem er toe leidt dat de cursussen zich maar uitbreiden door een steeds verder gaande reglementering op alle domeinen van het recht. Sommige profen zouden er nu al voor kiezen een deel van hun stof gedetailleerd te behandelen in plaats van de grote lijnen te schetsen. Bij het nieuwe systeem zou iedereen verplicht worden zijn cursussen te herzien.

Dit laatste is nu juist een tegenargument voor de professoren uit het andere kamp. Herbots: "Dit systeem zou het eerste semester tot een zeer saaie periode maken. Verder zouden heel wat collega's er moeite mee hebben om hun materie te kondenseren in een stoomkursus die nog boeiend of althans verteerbaar blijft."

Waar de studenten dan weer overhoop liggen met de 'hervormers' is het semestersysteem: dit zou de studieruk verhoogen en het engagement van de student bijna onmogelijk maken. Professor Snaeve: "Men moet er rekening mee houden dat dergelijk semestersysteem, met examens in januari, wel een

ernstige bedreiging betekent voor de studenten, wat hun socio-kulturele ontplooiing buiten de universiteit betreft."

Volgens het andere kamp raakt deze kritiek de essentie van het semestersysteem niet: "de studenten zullen heus niet vroeger hun vakken gaan blokken, alleen om hun werkkolleges beter te kunnen voorbereiden. Bovendien: wat is studieruk? In elk geval zal het geheugenwerk afnemen. Bovendien kunnen niet seminarie en de werkkolleges door het nieuwe systeem geoptimaliseerd worden. Nu zitten we met twee parallelle onderwijssystemen. Wat het engagement van de student betreft, dat zal zeker moeten gereorganiseerd worden, maar het lijkt ons ongelofwaardig dat alle vrije tijd daarmee zou verdwijnen. Bovendien nemen ook nu slechts een minderheid van de studenten deel aan de activiteiten van hun kringen en dergelijke."

Een vertegenwoordiger van Kringraad haalt een synteserapport van de door rektor Dillemaans opgerichte denkgroep Onderwijsvernieuwing aan, dat zich uitdrukkelijk heeft uitgesproken tegen "de excessieve spreiding van de examens binnen, en vooral buiten de klassieke zittingen". Hoe meer examens, hoe hogere de studieruk, is ook zijn stelling. Bovendien moet er toch iets mis zijn met de derde licentie, als veel studenten en profen die als een verloren jaar beschouwen. Het is zeker niet de taak van de universiteit om alle studenten te dwingen zich te specialiseren. Wie dat wil, kan dat later doen.

Radikaal gesteld: is die derde licentie wel nodig? Kan ze niet vervangen worden door een test? Koen Wilmots is het daar helemaal niet mee eens. "Als de derde licentie te licht uitvalt, is dat de schuld van de profen: niets houdt hen tegen hun cursussen ernstiger aan te pakken. Een test in tweede licentie zou dat jaar dan weer beestig zwaar maken."

Het is niet overdreven te stellen dat vooral het tweede voorstel op een lichte paniek onthaald werd. Niemand had iets dergelijks verwacht. Het VRG zat zelfs tot vlak voor de Paasvakantie met de reële schrik dat de hervormingen nog dit jaar zouden gestemd worden, maar ook de meeste professoren waren verrast door de radicale stijl van de commissieleden. Maar misschien was het schok-effect wel gevuld? Uiteindelijk blijkt het zo'n vaart niet te lopen. Op de vorige vergadering van de hervormingscommissie, door één van de aanwezigen betiteld als een eerste klas begrafenis, werd voorlopig nog geen beslissing genomen in verband met de voorstellen. Toch verwacht Professor Vanistendael, de voorzitter van deze commissie, veel van de toekomst. In elk geval staat er voor oktober reeds een studiedag voor de hele faculteit op het programma. Hoe lang er daarna nog gedebatteerd zal worden is niet te voorspellen. De meesten, onder wie de commissievoorzitters Herbots en Suetsens, zien de eerste jaren geen veranderingen. Dupont is misschien de enige die de programmahervormingen binnen het bestek van één jaar mogelijk acht.

Luc Janssens
Claudia van de Velde

ZOEKERTJES

- Lut typt goed en goedkoop. Bel: 011/22.49.66.
- Al uw typwerk. Mevr. Vandebroek, 050/33.08.94. Bellen na 18 u.
- Op zoek naar een job? Kom nog eens langs bij de Jobdienst, Van Dalekollege, Naamsestraat 80. Spreekuur 14-17 u.
- Al uw typwerk zoals tesissen, verhandelingen enz. op tekstverwerker. Snel en verzorgd ☎ 016/25.89.12 (ook W-E).
- Te huur: el. schrijfm. Olivetti ET 121. Inl. 46.37.75.
- Tikwerk 20.55.89 of Fr. Lintstr. 23.
- Te koop: een zeer degelijke elektrische typemachine van het merk Triumph (type electric 31 f). ☎ 016/23.21.52.
- Vzw Spit (thuislozenwerking) zoekt begeleid(st)er voor dagbezigheidsatelier. Graag rijbewijs en technisch bekwaam. Diestsesteenweg 115, Kessel-Lo. 26.09.21.

- Voor al uw typwerk, elektronische schrijfmachine. Griekse en wiskundige karakters. Jaren ervaring. Mevr. Sanders 011/43.20.82.
- Kom zelf je tesis tikken op mijn computer. Tekstshop ☎ 23.85.33.
- Zoek kursusnota's R. Beyen, Fr. Letterkunde in België, Vergel. Letterk. IILB-realisme, in ruil voor rijkelijke boekenbon. Wim Ver Elst, Dagobertstraat 48.
- Verloren maandag 2/5 Leuven-Centrum: gouden halsetking met 8 witte kraaltjes. Gevonden? Geef ze a.u.b. terug (ze heeft bijz. betekenis). Cecilie V. Willemstr. 42. Bedankt.
- Welke (verstrooide) eerste kandidaat pol & soc nam op maandag 2 mei mijn cursus "beginselen van privaatrecht" mee? Ik mis hem zo. Gelieve hem terug te bezorgen aan Koen Vermeiren, Van Evenstraat 25.
- Het betere typwerk op tekstverwerker (Nederlands, Frans, Engels, Spaans), zelfs tabellen. ☎ 016/23.46.26.

TELE-MARKETING ONDERNEMING

zoekt onmiddellijk:

STUDENTEN

+ 20 jaar

zeer aantrekkelijke job

Werkplaats: 1040 Brussel

☎ 07/35.50.44

- Te koop wegens te weinig of geen talent: Spaanse gitaar met bijbehorende kist. In goede staat, niet duur. Rik, Augustijnenstraat 1 (to. Boule).
- Een buitenkans: al je typwerk verzorgd, snel en voordelig. Holleberg, Schapenstraat 37, K070 of ☎ 03/771.05.67 na 17 u.
- Gevonden op donderdag 5/5: paarlen halssnoer. Mijn geweten zegt dat de ongelukkige zijn sieraad kan komen afdalen bij Rik N., Augustijnenstraat 1.

c.v. FOTEXCO s.c.

Voor al uw typwerk
op professionele wijze

FOTEXCO
Blijde Inkomststraat 46
3000 Leuven
☎ 016/22.25.65

Kopiëren en inbinden van thesissen in 24 uur

Advertentie

Samenstelling: Jan Van der Linden

Maandag 9 mei

- 10.30 u **JUBILEUM** 20 jaar slavistiek KUL: academische zitting met de rektor en prof Vermeulen, voorzitter oriëntalistiek, en videofilm De Russen in België om 11.30 u, daarna receptie, in L & W, 8e verd.
- 15.00 u **DEBAT** 20 jaar slavistiek KUL: Perestrojka en glasnost, een kritische analyse met prof Skalmowski, Malfiet, Löwenhardt en Waegemans van de KUL en prof Helsen (Ufsia), met Van Istendael (BRT), in L & W, 8e verd.
- 20.00 u **KONCERT** Het nieuw Belgisch kamerorkest olf Jan Caeyers, met werk van Haydn, Stravinsky en Gounod, in Stadsschouwburg.
- 20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia speelt Kean van Alexandre Dumas, een toneeltraditie over de fatale scheiding tussen verstand en emotie, in 1 Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.

Dinsdag 10 mei

- 20.30 u **FILM** De stoute jaren: La chinoise (Jean-Luc Godard, 1967), in aud. Vesalius, Van Evenstr. 2E, org. DAF.
- 20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia speelt Kean, een toneeltraditie over de fatale scheiding tussen verstand en emotie, in 1 Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
- 22.30 u **FILM** De stoute jaren: Z (Costa-Gravas, 1969), politieke thriller met Yves Montand in de hoofdrol, in aud. Vesalius, org. DAF.

Woensdag 11 mei

- 18.00 u **AKTIE** Betoging tegen het Belgische vluchtelingenbeleid, naar aanleiding van de arrestatie van Kojo, vertrek op het Ladeuzeplein, org. Anti-racisme.
- 20.30 u **TEATER** Maatschappij Discordia (zij weer!) speelt Eugène Scribe, met brokken Hugo Claus erin, in 1 Stuc, ink. 150/200, org. Stuc.
- 21.00 u **FILM** Brietschrijfvond van Amnesty International, in Brusselsestr. 226, iedereen welkom.
- 22.00 u **KONCERT** Leuvense hemelfestival: Men 2nd presenteert haar gemengd ontvangen debuutlepel Red Tape, in de sous-sol van het Belgisch Congo, K. Albertin 48, org. vzw Tempel.

Donderdag 12 mei

- 20.30 u **FILM** De stoute jaren: The yellow submarine (Dunning, 1968), psychedelische animatiefilm, in aud. Vesalius, Van Evenstr. 2E, org. DAF.
- 22.00 u **KONCERT** Leuvense hemelfestival: Aroma di amore, agressie en scherpe teksten in de eigen taal, in sous-sol van het Belgisch Congo, K. Albertin 48, org. vzw Tempel.
- 22.30 u **FILM** De stoute jaren: De maagdenbron (Ingmar Bergman, 1960), trage, stille film, in aud. Vesalius, org. DAF.

Vrijdag 13 mei

- 22.00 u **KONCERT** Leuvense hemelfestival: Aimless device, in sous-sol van het Belgisch Congo, org. vzw Tempel.

Zaterdag 14 mei

- 22.00 u **KONCERT** Leuvense hemelfestival: Company of state, in sous-sol van het Belgisch Congo, org. vzw Tempel.

Maandag 16 mei

- 20.30 u **KONCERT** Kolderconcert met het kontrabaskwartet van de Muntscouwburg en het Arenbergkoor, in de Grote Aula, ink. 150/200.

TENTOONSTELLINGEN

- Brabant in Revolutie 1787-1801:** over de Brabantse omwenteling, tot 21 mei, van 9.00 tot 19.00 u, zondag gesloten, in Centrale Bibliotheek.
- Leuven en omgeving in de prehistorie:** tot 21 mei, van 9.00 tot 12.30 en van 13.45 tot 16.00 u, in lokalen BBL, Diestsesteenweg 107, Kessel-Lo.
- Egypte herkennend:** Egypte in strips, van 11 tot 28 mei, van 10.00 tot 18.00, in Expozaal L & W.

BETOGING TEGEN VLUCHTELINGENBELEID

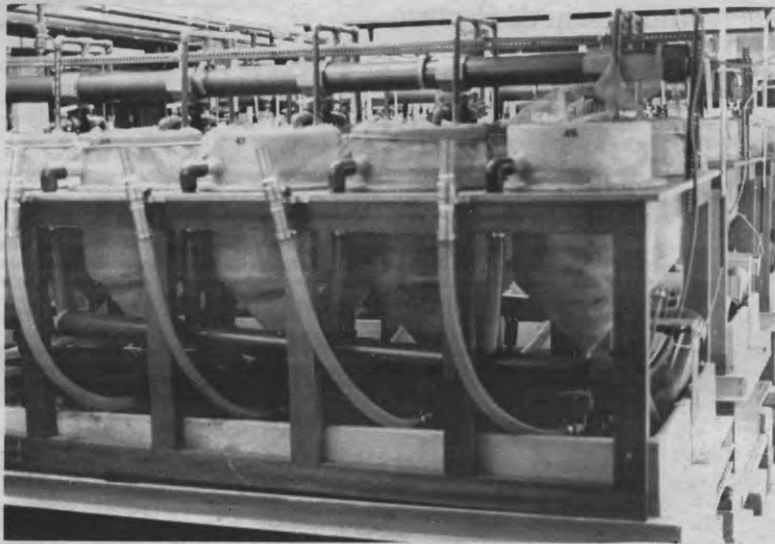
Vorige week dinsdag organiseerde het anti-racistisch front, het overkoepelend orgaan dat de acties van Leuvense organisaties (Sora, Isol, Vocom, Derde Wereldraad,...) tegen het Belgisch vluchtelingenbeleid coördineert, een persconferentie waarbij een voorlopige balans werd opgemaakt van de situatie van asielzoekers in ons land. Het bleef grotendeels bij het herhalen en verduidelijken van een aantal moeilijkheden in het Leuvense (de moord op Audace, de arrestatie van Kojo,...) die reeds eerder in de Veto-kolommen verschenen. Nieuw was wel dat burgemeester Vansina er pleitte voor de uitbouw van "een centrum dat de politieke vluchtelingen op een degelijke manier informeert over hun situatie én hen begeleidt tot ze hun statuut van politiek vluchteling werkelijk op zak hebben".

"Een gelijkaardig iets bestaat nu reeds binnen de Vreemdelingen-dienst", aldus nog steeds Vansina, "maar daar bij vele vluchtelingen een grote drempelvrees bestaat, gaan ze dikwijls via 'alternatieve circuits' op zoek naar hulp. Zo krijg ik bijvoorbeeld heel wat politieke vluchtelingen over de vloer die werden doorgestuurd door de 'eerstelijns-opvang' voor vluchtelingen' waarvan mijn broer (professor Vansina die gods-

dienstfilosofie doceert, nvdr.) lid is. Met de oprichting van een eigen centrum hoop ik ondermeer een rechtstreekse doorstroming te bewerkstelligen."

Hoe dit centrum er concreet zou uitzien vertelde de burgemeester er niet bij. Hij wilde enkel kwijt dat "het géén officiële dienst mocht worden omdat de nodige financiële middelen niet voorhanden waren". Volgens bepaalde geruchten, die we niet nader kunnen controleren, zou dit laatste echter geen probleem mogen zijn. Immers, destijds werd in de begroting een bedrag van 200.000 fr ingeschreven om een nieuw aan te werven Geko uit te betalen. De aanwerving kwam er uiteindelijk niet, en dus kan die 200.000 fr voor andere doeleinden worden aangewend. In dit verband zou de afgevaardigde van de schepen van Vansina reeds verklaard hebben dat "een organisatie die rond racisme werkt aanspraak maakt op een gedeelte van het geld". Het anti-racistisch front verklaarde deze geruchten verder te onderzoeken.

Daarnaast deed het front andermaal een warme oproep voor de betoging van woensdag 11 mei tegen het Belgisch vluchtelingenbeleid. Vertrek om 18 u. aan het Ladeuzeplein. (HW)

De palingkwekerij van het Instituut. Een gedeelte van het broedsel wordt geroookt en opgegeten.

(Foto Hendrik Delagrangé)

Dierkunde gerenoveerd**De beestjes zitten in de kelder**

Vorige week werd het totaal vernieuwde dierkundig of Zoologisch Instituut ingehuldigd. De oude gebouwen in de Naamsestraat kregen al decennia lang geen opknappbeurt meer. Uiteindelijk gaf de academische overheid dan toch haar fiat voor de renovatie "zij het met wat tegenzin", aldus professor De Loof. Het verbouwen zou zeven jaar gaan duren en zo'n slordige 50 miljoen kosten. De resultaten mogen dan ook gezien worden.

Biologie is niet meer wat het geweest is. In het glorierijke verleden huppelde de vorser met zijn vlindermetje insecten achterna om de kollektie te verkrijgen. Denk maar aan de grote verzamelingen in het museum van de Antwerpse Zoo, of in dat voor Natuurwetenschappen te Brussel. Ook onze Leuvense universiteit hield er zo'n kollektie op na, met als blikvangers diverse walviskellen. Door een bombardement in 1944 werd de verzameling echter grotendeels vernield. Van de 'oude' biologie bleef er enkel een museumje over, dat je dan nog voor de helft in Louvain-La-Neuve moet gaan zoeken.

Vandaag de dag is de bioloog een 'labo-mens'. De experimentele dier- en plantkunde verving de beschrijvende.

Het Zoologisch instituut bestaat uit zes verschillende laboratoria, die echter nauw samenwerken. De onderzoeksdomeinen zijn de ecologie en de fysiologie. Aan het hoofd van ieder labo staat een prof die daarnaast uiteraard ook nog moet doceren. Zowel studenten biologische, geneeskunde, geologie, chemie, farmacie als de boerektters passeren de revue. De biologie is een wetenschap in volle ontwikkeling, waarvan de industrie tot op heden de toepassingsmogelijkheden nog niet ten volle heeft ontdekt. Hoewel. Daar waar vroeger het onderwijs de enige uitweg bood na de studie, is haar aandeel nu tot ongeveer één derde geslonken.

De vorser kwam, zag, en begon te manipuleren. In het persgesprek met de profen De Loof en Ollevier duikt heel gauw het woord 'genetic engineering' op. De genetische manipulatie is één van de hulpmiddelen bij de studie van hormonen, zonder meer de belangrijkste onderzoekstopic van het Instituut. Vroeger dacht men dat deze 'organische boodschappermolekulen' (jawel!) heel verschillend zouden zijn bij diersoorten als de mens en het insect. Maar dat blijkt niet zo te zijn. De gelijkenis is ontstellend groot, althans tot die bevinding kwamen de Leuvense vorser.

Vandaag onderzoekt men in het hart van Leuven diverse kweekproblemen en visziekten bij palingen, zeebaars en de

Afrikaanse katvis; gebruikt men de beruchte Afrikaanse sprinkhaan voor hormonaal onderzoek; kweekt men mieren voor het onderzoek van hun geurstoffen; en natuurlijk moeten ook de traditionele ratten en kikkers er naast schapen en kippen hun bijdrage tot de wetenschap leveren. Kortom een echte dierenruimte zo vlakbij zonder dat u het ook maar vermoed had.

Poen

Wat de financiering van haar wetenschappelijk onderzoek betreft heeft het Zoologisch Instituut niet echt te klagen. De vorser wordt betaald met gelden van de universiteit zelf, het NFWO (Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek), het IWONL (Instituut voor Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw), en niet te vergeten de bedrijfswereld. Zo wordt er een onderzoek gedaan naar de vogels die verantwoordelijk zijn voor het neersterven van de F-16's, in opdracht van het leger. En de katvissen en palingen van professor Ollevier mogen volgroeien in de warme afvalwaters van de Leuvense broerij, of in het koelwater van Doel.

Die kontrakt-research is goed voor een dikke dertig procent van de werksgelden. Gevraagd naar de gevaren van dergelijke werkwijze - het in het gedrang komen van de principiële onafhankelijkheid van universitair wetenschappelijk onderzoek - beklemtoont professor Ollevier dat men bijzonder goed moet oppassen en dat er zéér duidelijke afspraken worden gemaakt. Het verhaal van de vinger en de hele arm dus.

Toen we de professoren vroeger hoevelde de vernieuwingswerken gekost hadden, was het antwoord van professor Deloof: "Ik weet het niet. Een goeie vijftig miljoen, schat ik. Maar als professoren mogen wij de boeken niet inkijken." En dan zouden sommige studenten nog klagen over hun mede-beheer.

Geert Coene
Lode Desmet

Bezeten en bevrijd

Naar aanleiding van de BRT-reeks De Vergelding zendt Radio Scorpio (FM 106) de eigen programmareeks *Leuven, Bezeten en Bevrijd* opnieuw uit. Deze serie behandelt het Leuvense oorlogsverleden, met de nadruk op de rol van de verzetsbewegingen, de universitaire wereld en het dagelijkse leven vóór en na de bevrijding aan de hand van interviews. De reeks wordt uitgezonden op 8 dinsdagavonden tussen 18 u en 19 u. De eerste aflevering ging op 3 mei de ether in.

